

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal administratif (Luxemburg) op 22 juni 2018 — Nicolas Aubriet / Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Zaak C-410/18)

(2018/C 301/26)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal administratif

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nicolas Aubriet

Verwerende partij: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Prejudiciële vraag

Is de voorwaarde die bij artikel 3, punt 5, onder b), van de loi modifiée du 24 juillet 2014 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (gewijzigde Luxemburgse wet van 24 juli 2014 betreffende financiële overheidssteun voor hoger onderwijs) — onder uitsluiting van de toepassing van enig ander aanknopingscriterium — is opgelegd aan niet in het Groothertogdom Luxemburg wonende studenten, namelijk dat zij kind zijn van werknemers die op het tijdstip van het verzoek om studiefinanciering gedurende een referentieperiode van zeven jaar ten minste vijf jaar in Luxemburg in loondienst of als zelfstandige hebben gewerkt, noodzakelijk ter verwezenlijking van de door de Luxemburgse wetgever nagestreefde doelstelling ervoor te zorgen dat het bevolkingsaandeel met een hogeronderwijsdiploma toeneemt?

Hogere voorziening ingesteld op 26 juni 2018 door Mykola Yanovych Azarov tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 26 april 2018 in zaak T-190/16, Mykola Yanovych Azarov / Raad van de Europese Unie

(Zaak C-416/18 P)

(2018/C 301/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Mykola Yanovych Azarov (vertegenwoordigers: A. Egger en G. Lansky, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 26 april 2018 in zaak T-190/16 vernietigen;
- de zaak zelf afdoen en het besluit (GBVB) 2016/318 van de Raad van 4 maart 2018 tot wijziging van besluit 2014/119/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne⁽¹⁾, alsmede de uitvoeringsverordening (EU) 2016/311 van de Raad van 4 maart 2016 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 208/2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne⁽²⁾, nietig verklaren voor zover deze betrekking hebben op verzoeker, en de Raad verwijzen in de kosten van de procedures voor het Gerecht en het Hof;
- subsidiair bij het tweede streepje supra, de zaak ter afdoening terugverwijzen naar het Gerecht waarbij het Gerecht gebonden zal zijn aan de juridische beoordeling in het arrest van het Hof, en de beslissing over de kosten aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant voert de volgende middelen aan:

1. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad de grondrechten niet heeft geschonden. Het Gerecht heeft bij de beoordeling van de schending van het eigendomsrecht en de vrijheid van ondernemerschap blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Met name heeft het rechtens onjuist geoordeeld dat de maatregelen gepast en evenredig waren. Bovendien heeft het Gerecht procedurele onregelmatigheden begaan en procedurele rechten geschonden.
2. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad geen misbruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid. Ten eerste heeft het Gerecht geen op de verzoeker toegesneden concrete toetsing verricht. Ten tweede is het Gerecht er rechtens onjuist van uitgegaan dat het ontbreken van concrete bewijzen niet relevant is.
3. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad het recht op behoorlijk bestuur niet heeft geschonden. Ten eerste geven de overwegingen van het Gerecht over de onpartijdigheidsplicht van de Raad blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Ten tweede miskent het Gerecht de omvang van de motiveringsplicht.
4. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad geen „kennelijke beoordelingsfout” heeft gemaakt.
5. Het Gerecht heeft door een zuiver politieke motivering te geven, het recht op een eerlijk proces geschonden.

⁽¹⁾ PB 2016, L 60, blz. 76.

⁽²⁾ PB 2016, L 60, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance de Namur (België) op 27 juni 2018 — Ordre des avocats du barreau de Dinant/JN

(Zaak C-421/18)

(2018/C 301/28)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance de Namur

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ordre des avocats du barreau de Dinant

Verwerende partij: JN

Prejudiciële vraag

Is de vordering van een orde van advocaten die ertoe strekt een van zijn leden te veroordelen tot betaling van de aan deze orde verschuldigde jaarlijkse beroepsbijdragen, een vordering, ten aanzien van een verbintenis uit overeenkomst' in de zin van artikel 7, punt 1, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken?
